

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในเขตอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 4 ตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกร

ตอนที่ 2 ข้อมูลทางด้านความรู้ของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

2.1 ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

2.2 ความคิดเห็นของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

- (1) ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับราคาขายที่เป็นธรรม
- (2) ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับคุณภาพยาง
- (3) ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง
- (4) ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา

ตอนที่ 3 การหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม (การทดสอบสมมติฐาน)

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางตลอดจนข้อเสนอแนะในการพัฒนาการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ตอนที่ 1 ข้อมูลทางด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรชาวสวนยางพารา ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นผู้ให้บริการของตลาดกลางยางพารา อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา จำนวน 130 คน การวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏผลดังนี้

1. อายุ

เกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 31.5 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี รองลงมาคือกลุ่มอายุ 31-40 ปี, 51-60 ปี และต่ำกว่า 30 ปี โดยคิดเป็นร้อยละ 29.2, 18.5 และ 16.2 ตามลำดับ สำหรับในกลุ่มอายุที่สูงกว่า 60 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดคือร้อยละ 4.6 ดังแสดงในตารางที่ 1 โดยเกษตรกรมีอายุน้อยที่สุด 22 ปี อายุมากที่สุด 73 ปี อายุเฉลี่ย 42 ปี และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.8 (ตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 อายุเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 30	21	16.2
31 - 40	38	29.2
41 - 50	41	31.5
51 - 60	24	18.5
สูงกว่า 60	6	4.6
รวม	130	100.0

อายุต่ำสุด 22 ปี

อายุเฉลี่ย 42.22 ปี

อายุสูงสุด 73 ปี

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 10.88

2. ระดับการศึกษา

ระดับการศึกษาของเกษตรกรพบว่าประชากรกลุ่มที่ศึกษาทั้งหมดได้รับการศึกษา โดยร้อยละ 53.8 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา รองลงมาได้แก่เกษตรกรที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษา อาชีวศึกษาและอุดมศึกษาซึ่งเป็นระดับปริญญาตรี โดยคิดเป็นร้อยละ 30.0, 13.1 และ 3.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 ระดับการศึกษาของเกษตรกรชาวสวนยางพารา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ประถมศึกษา (ป.1 - ป.6)	70	53.8
มัธยมศึกษา (ม.1 - ม.6)	39	30.0
อาชีวศึกษา (ปวช.-ปวส. หรืออนุปริญญา)	17	13.1
อุดมศึกษา (ปริญญาตรี)	4	3.1
รวม	130	100.0

3. พื้นที่ที่ใช้ในการปลูกยางพารา

เกษตรกรชาวสวนยาง ร้อยละ 53.8 มีพื้นที่ปลูกยางพาราน้อยกว่า 20 ไร่ รองลงมาคือ พื้นที่ปลูกยาง 21-40 ไร่ จำนวนร้อยละ 19.2 พื้นที่ปลูกยาง 41-60 ไร่ จำนวนร้อยละ 14.6 อย่างไรก็ตามสำหรับเกษตรกรที่มีพื้นที่ปลูกยางมากกว่า 60 ไร่มีจำนวนร้อยละ 12.4 โดยมีขนาดพื้นที่ปลูกยางสูงสุด 3,600 ไร่ ขนาดพื้นที่เฉลี่ย 62 ไร่ (ตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 ขนาดของพื้นที่ที่ใช้ในการปลูกยางพาราของ เกษตรกร

จำนวนพื้นที่ (ไร่)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20	70	53.8
21 - 40	25	19.2
41 - 60	19	14.6
มากกว่า 60	16	12.4
รวม	130	100.0

ขนาดพื้นที่ต่ำสุด 5 ไร่

ขนาดพื้นที่สูงสุด 3,600 ไร่

ขนาดพื้นที่เฉลี่ย 62.45 ไร่

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน 315.98

4. ระดับรายได้จากการทำสวนยางพารา

เกษตรกรชาวสวนยางร้อยละ 58.5 มีระดับรายได้รวมไม่เกิน 60,000 บาทต่อปี รองลงมาได้แก่เกษตรกรที่มีรายได้ระหว่าง 50,001-100,000 บาทต่อปี จำนวนร้อยละ 20.0 สำหรับเกษตรกรที่มีรายได้ระหว่าง 100,001-200,000 บาทต่อปีมีจำนวนร้อยละ 10.8 ซึ่งมีจำนวนเท่ากับเกษตรกรที่มีระดับรายได้มากกว่า 200,000 บาทต่อปี โดยมีระดับรายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ย 181,726 บาทต่อปี (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 รายได้จากการทำสวนยางของครอบครัวเกษตรกรชาวสวนยางพารา

จำนวนเงิน (บาท)	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่เกิน 50,000	76	58.5
50,001 - 100,000	26	20.0
100,001 - 200,000	14	10.8
มากกว่า 200,000	14	10.8
รวม	130	100.0

รายได้ต่ำสุด 1,000 บาท

รายได้เฉลี่ย 181,276.05 บาท

รายได้สูงสุด 6,006,886 บาท

5. การใช้บริการตลาดกลางยางพารา

เกษตรกรร้อยละ 41.5 ใช้บริการตลาดกลางยางพารา มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป รองลงมา ครอบครัวเกษตรกรร้อยละ 29.2 ใช้บริการระหว่าง 1-5 ครั้ง และร้อยละ 26.2 ใช้บริการระหว่าง 5-10 ครั้ง มีเพียงร้อยละ 3.1 ของครัวเรือนเกษตรกรที่ไม่เคยใช้บริการของตลาดกลางยางพารา (ตารางที่ 5)

ตารางที่ 5 ความถี่การใช้บริการตลาดกลางยางพารา

ความถี่การใช้บริการตลาดกลางยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	54	41.5
5 - 10 ครั้ง	34	26.2
1 - 5 ครั้ง	38	29.2
ไม่เคยใช้บริการเลย	4	3.1
รวม	130	100.0

6. การแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องตลาดกลางยางพารา

เกษตรกรร้อยละ 50.0 ได้มีการพบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่นในเรื่องตลาดกลางยางพาราในระหว่าง 1-5 ครั้ง รองลงมาครอบครัวเกษตรกรร้อยละ 28.5 ได้พบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป และเกษตรกรร้อยละ 16.9 ได้พบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้ในระหว่าง 5-10 ครั้ง มีเพียงร้อยละ 4.6 ของเกษตรกรที่ไม่เคยพบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนกับบุคคลอื่นในเรื่องตลาดกลางยางพารา (ตารางที่ 6)

ตารางที่ 6 ความถี่ในการพบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่นในเรื่องตลาดกลางยางพารา

ความถี่ในการพบปะพูดคุยและแลกเปลี่ยนความรู้กับบุคคลอื่นในเรื่องตลาดกลางยางพารา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	37	28.5
5 - 10 ครั้ง	22	16.9
1 - 5 ครั้ง	65	50.0
ไม่เคยใช้บริการเลย	6	4.6
รวม	130	100.0

7. ความถี่ในการรับรู้ข่าวสาร

เกษตรกรร้อยละ 42.3 ได้รับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดกลางยางพาราจากสื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ วารสาร และอื่นๆ ของเดือนที่ผ่านมาในระหว่าง 1-5 ครั้ง รองลงมาได้แก่ร้อยละ 33.8 ได้รับรู้ข่าวสารมากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป และร้อยละ 16.2 รับรู้ข่าวสารในระหว่าง 5-10 ครั้ง มีเพียงร้อยละ 7.7 ของเกษตรกรที่ไม่เคยรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับตลาดกลางยางพาราในช่วง 1 เดือนที่ผ่านมา (ตารางที่ 7)

ตารางที่ 7 ความถี่ในการรับข่าวสารของเกษตรกร

ความถี่ในการรับข่าวสารของเกษตรกร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
มากกว่า 10 ครั้งขึ้นไป	44	33.8
5 - 10 ครั้ง	21	16.2
1 - 5 ครั้ง	55	42.3
ไม่เคยใช้บริการเลย	10	7.7
รวม	130	100.0

ตอนที่ 2 ข้อมูลทางด้านความรู้ของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ความรู้ต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราของเกษตรกรแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

1. ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

จากการทดสอบ ความรู้ความเข้าใจของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราพบว่าเกษตรกร มีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามากที่สุดในเรื่อง วัตถุประสงค์ของตลาดกลางยางพารา การดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา เวลาให้บริการตลาดกลางยางพารา และบทบาทในการยกระดับราคายางและสร้างความเป็นธรรมใน

การซื้อขายของตลาดกลางยางพารา และพบว่าเกษตรกรมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราน้อยที่สุดในเรื่องการทรงจ่ำยเงินค้ำยงให้กับผู้ขายยงของตลาดกลางยางพารา (ตารางที่ 8)

ตารางที่ 8 ความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน ของตลาดกลางยางพารา	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน (คน)	ร้อยละ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. ตลาดกลางยางพารามีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อยกระดับราคายางแผ่นดิบให้สูงขึ้น	125	96.2	5	3.8
2. ตลาดกลางยางพาราเริ่มดำเนินงานเมื่อปี 2536	63	48.5	67	51.5
3. ตลาดกลางยางพาราแบ่งการบริการออกเป็น 2 ประเภทคือตลาดกลางยางแผ่นดิบและห้อง ค้ำยง	102	78.5	28	21.5
4. ผู้ใช้บริการตลาดยางแผ่นดิบจะต้องเป็นสมาชิก ของตลาดกลางเท่านั้น	101	77.7	29	22.3
5. การดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราเป็น งานที่ครบวงจร	95	73.1	35	26.9
6. รัฐบาลจำเป็นต้องเป็นผู้ดำเนินงานตลาดกลาง ยางพาราเพื่อให้ความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย	125	96.2	5	3.8
7. ยางที่นำมาซื้อขายในตลาดกลางส่วนใหญ่เป็น ยางแผ่นดิบชั้น 1	110	84.6	20	15.4

ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน ของตลาดกลางยางพารา	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
8. ตลาดกลางยางพารามีบทบาทในการยกระดับ ราคาของชาวสวนยางและสร้างความเป็น ธรรมในการซื้อขาย	125	96.2	5	3.8
9. ตลาดกลางยางพาราเป็นศูนย์กลางข้อมูลทาง วิชาการยางและเทคโนโลยียางที่พัฒนาแล้ว	122	93.8	8	6.2
10. วัน เวลาให้บริการตลาดกลางยางพาราเปิด บริการเฉพาะวันจันทร์	125	96.2	5	3.8
11. ค่าบริการในการซื้อและขายยางแต่ละครั้งจะคิด ตามน้ำหนักยาง	66	50.8	64	49.2
12. ตลาดกลางยางพาราจะมีเจ้าหน้าที่คอยตอบ ปัญหาเรื่องยางด้วย	116	89.2	14	10.8
13. ตลาดกลางยางพาราแห่งแรกของประเทศไทย ตั้งอยู่ที่กรุงเทพมหานคร	112	86.2	18	13.8
14. การใช้บริการของตลาดกลางยางพารา ผู้ซื้อ และผู้ขายต้องลงทะเบียนก่อน	122	93.8	8	6.2
15. ตลาดกลางยางพาราจะทศรองจ่ายเงินค่ายาง ให้กับผู้ขายยางไปก่อน	51	39.2	79	60.8
16. ผู้ซื้อขายยางในตลาดกลางจะมีเฉพาะพ่อค้า รายใหญ่เท่านั้น	101	77.7	29	22.3
17. กรณีที่ไม่ตกลงซื้อขาย ตลาดกลางจะเป็นผู้รับซื้อ ยางไว้ทั้งหมด	74	56.9	56	43.1
18. การซื้อขายยางจะใช้วิธีการประมูล	124	95.4	6	4.6

ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงาน ของตลาดกลางยางพารา	ตอบถูก		ตอบผิด	
	จำนวน(คน)	ร้อยละ	จำนวน(คน)	ร้อยละ
19. ตลาดกลางมีคลังสินค้า เพื่อให้บริการจัดเก็บ ฝากยางที่ซื้อขายผ่านตลาดกลางยางพารา	111	85.4	19	14.6
20. พื้นที่ความรับผิดชอบของสำนักงานตลาดกลาง ยางพารามีเฉพาะพื้นที่ในจังหวัดสงขลาเท่านั้น	82	63.1	48	36.9

2. ความคิดเห็นของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ความคิดเห็นของเกษตรกรในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา แบ่งออกเป็น

4 ส่วนดังต่อไปนี้คือ

2.1 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับราคายางที่เป็นธรรม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ด้านราคายางที่เป็นธรรม ของเกษตรกรชาวสวนยางในหัวข้อ เกษตรกรควรมีส่วนร่วมในการจัดตั้งราคายางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 การเมืองเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อราคายางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับต่ำเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.02 การประมูลยางเป็นวิธีการซื้อขายที่เป็นธรรมพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 ผู้ซื้อขายมีบทบาทสำคัญในการกำหนดราคายางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.42 ราคายางที่ประมูลต้องเป็นราคา ณ ตลาดกลางยางพาราเป็นราคาสิทธิ ไม่มีการหักค่าความชื้นในยางหรืออื่นใดพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงาน

เงินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ราคาขายที่พ่อค้าในท้องถิ่นรับซื้อเป็นราคาที่มีความยุติธรรมพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ตลาดกลางรับซื้อยางในราคาที่ท่านพอใจพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.68 ถ้าอำนาจอยู่ที่ผู้ซื้อจะทำให้ราคายางสูงขึ้น พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.34 ราคายางที่ตลาดกลางรับซื้อจะเท่ากับราคาในตลาดท้องถิ่นพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 ตลาดกลางมีหน้าที่เผยแพร่ข่าวสารราคายางให้ทราบโดยทั่วถึงพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 ราคายางที่ตลาดกลางกำหนดเป็นราคาที่อยู่บนพื้นฐานที่ชอบธรรมพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 ตลาดกลางช่วยให้ชาวสวนยางชายยางแผ่นดิบได้ในราคาที่สูงขึ้นพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.15

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ด้านราคายางที่เป็นธรรมโดยรวม ของเกษตรกรชาวสวนยางในเรื่องนี้พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านราคายางที่เป็นธรรม โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 (ตารางที่ 9)

ตารางที่ 9 ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราตามราคาขายที่เป็นธรรม

ความคิดเห็นด้านราคาขายที่เป็นธรรม	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
1. เกษตรกรควรมีส่วนร่วมในการจัดตั้งราคาขาย	61 (46.9)	47 (36.2)	5 (3.8)	16 (12.3)	1 (0.8)	4.16	1.03	
2. การเมือง เป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อราคาขาย	50 (38.5)	57 (43.8)	1 (0.8)	14 (10.8)	8 (6.2)	2.02	1.18	
3. การประมูลยางเป็นวิธีการซื้อขายที่เป็นธรรม	59 (45.4)	58 (44.6)	4 (3.1)	7 (5.4)	2 (1.5)	4.27	.88	
4. ผู้ซื้อขายมีบทบาทสำคัญในการกำหนดราคาขาย	32 (24.6)	45 (34.6)	12 (9.2)	28 (21.5)	13 (10.0)	3.42	1.33	
5. ราคาขายที่ประมูลต้องเป็นราคา ณ ตลาดกลางยางพาราเป็นราคาสุทธิ ไม่มีการหักค่าความขึ้นในยางหรืออื่นใด	52 (40.0)	52 (40.0)	6 (4.6)	17 (13.1)	3 (2.3)	4.02	1.09	
6. ราคาขายที่พ่อค้าในท้องถิ่นรับซื้อเป็นราคาที่มีความยุติธรรม	13 (10.0)	26 (20.0)	14 (10.8)	38 (29.2)	39 (30.0)	3.49	1.37	
7. ตลาดกลางรับซื้อยางในราคาที่ท่านพอใจ	35 (26.9)	51 (39.2)	16 (12.3)	24 (18.5)	4 (3.1)	3.68	1.15	
8. ถ้าอำนาจอยู่ที่ผู้ซื้อจะทำให้ราคาขายสูงขึ้น	12 (9.2)	35 (26.9)	13 (10.0)	37 (28.5)	33 (25.4)	3.34	1.36	

ความคิดเห็นด้านราคาขาย ที่เป็นธรรม	ระดับความคิดเห็น						ค่า เฉลี่ย	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
9. ราคาขายที่ตลาดกลางรับ ซื้อจะเท่ากับราคาใน ตลาดท้องถิ่น	6 (4.6)	11 (8.5)	9 (6.9)	56 (43.1)	48 (36.9)	3.99	1.10	
10. ตลาดกลางมีหน้าที่เผยแพร่ ข่าวสารราคาขายให้ ทราบโดยทั่วถึง	48 (36.9)	64 (49.2)	2 (1.5)	14 (10.8)	2 (1.5)	4.09	.98	
11. ราคาขายที่ตลาดกลางกำหนด เป็นราคาที่อยู่บนพื้นฐาน ที่ชอบธรรม	52 (40.0)	52 (40.0)	9 (6.9)	11 (8.5)	6 (4.6)	4.02	1.13	
12. ตลาดกลางช่วยให้ชาว สวนยางขายยางแผ่นดิบ ได้ในราคาที่สูงขึ้น	56 (43.1)	58 (44.6)	0 (0.0)	12 (9.2)	4 (3.1)	4.15	1.03	
รวม						3.72	1.13	

2.2 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยาง เกี่ยวกับคุณภาพยาง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ด้านคุณภาพยาง ของเกษตรกรชาวสวนยาง ในหัวข้อ คุณภาพยางเป็นตัวกำหนดราคาขายพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.16 การหักเปอร์เซ็นต์ความชื้นของพ่อค้าท้องถิ่นมีความเหมาะสมแล้วพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.15 ตลาดกลางจะกำหนดราคาขายผ่านดับคุณภาพ 3 เพื่อใช้เก็บราคาพื้นฐานสำหรับการซื้อขายยางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับต่ำเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.45 ตลาดกลางได้กระตุ้นให้ชาวสวนยางพัฒนาคุณภาพยางให้ดีขึ้นพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับ การดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 การตรวจสอบคุณภาพยางควรเป็นเจ้าหน้าที่ของสถาบันวิจัยยางเท่านั้นพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ผู้ซื้อและผู้ขายยางควรมีส่วนในการคัดคุณภาพยางร่วมกันพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับต่ำเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.32 รัฐบาลควรให้การสนับสนุนกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางผ่านดับพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 ฤดูปลูกส่งผลกระทบต่อคุณภาพยางที่ผลิตพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.74 การผลิตระดับสวนยางขนาดเล็กทำให้ยางผ่านดับที่ผลิตได้มีคุณภาพสม่ำเสมอพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับต่ำเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 กรณีผู้ขายยางสอดแทรกยางผ่านดับคุณภาพต่ำในยางมัดโตมัดหนึ่งให้ถือว่ายางมัดนั้นมีคุณภาพเดียวกันกับคุณภาพยางที่สอดแทรกพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 ตลาดกลางควรมีการจัดทำตัวอย่างยางผ่านดับคุณภาพ 1 2 และ 3 เพื่อให้

เกษตรกรได้เห็นโดยทั่วกันพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ตลาดกลางมีวิธีการประเมินคุณภาพและความชื้นของยางแผ่นดิบที่แน่นอนและถูกต้องพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.74 ความสะอาดของน้ำและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำยางแผ่นดิบไม่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพยางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.24

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราด้านคุณภาพยาง โดยรวมของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเรื่องนี้ พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่ มีความคิดในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านคุณภาพยาง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.39 (ตารางที่ 10)

ตารางที่ 10 ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราตามคุณภาพยาง

ความคิดเห็นด้านคุณภาพยาง	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
1. คุณภาพยางเป็นตัวกำหนด ราคายาง	60 (46.2)	52 (40.0)	1 (0.8)	13 (10.0)	4 (3.1)	4.16	1.06	
2. การหักเปอร์เซ็นต์ความ ขึ้นของพ่อค้าท้องถิ่น ความเหมาะสมแล้ว	11 (8.5)	43 (33.1)	21 (16.2)	26 (20.0)	29 (22.3)	3.15	1.32	
3. ตลาดกลางจะกำหนดรา คายางแผ่นดิบคุณภาพ 3 เพื่อใช้เป็นราคาพื้นฐาน สำหรับการซื้อขายยาง	30 (23.1)	48 (36.9)	24 (18.5)	19 (14.6)	9 (6.9)	2.45	1.20	
4. ตลาดกลางได้กระตุ้นให้ ชาวสวนยางพัฒนาคุณภาพ ยางให้ดีขึ้น	60 (46.2)	56 (43.1)	1 (0.8)	12 (9.2)	1 (0.8)	4.25	.92	
5. การตรวจสอบคุณภาพยาง ควรเป็นเจ้าหน้าที่ของ สถาบันวิจัยยางเท่านั้น	30 (23.1)	63 (48.5)	15 (11.5)	19 (14.6)	3 (2.3)	3.75	1.04	
6. ผู้ซื้อและผู้ขายยางควรมี ส่วนในการคัดคุณภาพยาง ร่วมกัน	34 (26.2)	61 (46.9)	8 (6.2)	13 (10.0)	14 (10.8)	2.32	1.27	

ความคิดเห็นด้านคุณภาพยาง	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
7. รัฐบาลควรให้การสนับสนุนกลุ่มปรับปรุงคุณภาพยางแผ่นดิบ	62 (47.7)	58 (44.6)	2 (1.5)	2 (1.5)	6 (4.6)	4.29	.94	
8. ฤดูปลูกส่งผลกระทบต่อคุณภาพยางที่ผลิต	23 (17.7)	42 (32.3)	20 (15.4)	36 (27.7)	9 (6.9)	2.74	1.24	
9. การผลิตระดับสวนยางขนาดเล็กทำให้ยางแผ่นดิบที่ผลิตได้มีคุณภาพสม่ำเสมอ	20 (15.4)	60 (46.2)	13 (10.0)	28 (21.5)	9 (6.9)	2.58	1.19	
10. กรณีผู้ขายยางสดแทรกยางแผ่นดิบคุณภาพต่ำในยางมัดใดมัดหนึ่งให้ถือว่ายางมัดนั้นมีคุณภาพเดียวกับคุณภาพยางที่สดแทรก	12 (9.2)	39 (30.0)	11 (8.5)	35 (26.9)	33 (25.4)	3.29	1.37	
11. ตลาดกลางควรมีการจัดทำตัวอย่างยางแผ่นดิบคุณภาพ 1 2 และ 3 เพื่อให้เกษตรกรได้เห็นโดยทั่วกัน	48 (36.9)	65 (50.0)	0 (0.0)	14 (10.8)	3 (2.3)	4.08	1.00	

ความคิดเห็นด้านคุณภาพยาง	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
12. ตลาดกลางมีวิธีการประเมินคุณภาพและความขึ้นของยางแผ่นดิบที่แน่นอนและถูกต้อง	39 (30.0)	49 (37.7)	16 (12.3)	21 (16.2)	5 (3.8)	3.74	1.17	
13. ความสะอาดของน้ำและอุปกรณ์ที่ใช้ในการทำยางแผ่นดิบ ไม่มีผลโดยตรงต่อคุณภาพยาง	17 (13.1)	34 (26.2)	9 (6.9)	41 (31.5)	29 (22.3)	3.24	1.40	
รวม						3.39	1.16	

2.3 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับความเที่ยงตรงของเครื่องชั่งผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง ของเกษตรกรชาวสวนยางในหัวข้อ เครื่องชั่งควรผ่านการตรวจสอบจากกระทรวงพาณิชย์พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่เห็นด้วยอย่างยิ่งเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 พ่อค้าท้องถิ่นใช้เครื่องชั่งที่มีมาตรฐานเชื่อถือได้พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับปานกลางเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.32 เครื่องชั่งน้ำหนักทั่วไปมีมาตรฐานเหมือนกับเครื่องชั่งระบบคอมพิวเตอร์ พบว่า

เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับปานกลาง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.09 เจ้าหน้าที่ของตลาดกลางเท่านั้นที่ เป็นผู้ซึ่งและควบคุมการซึ่งพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 เมื่อนำข้อมาซึ่งนำหน้าภัทที่ตลาดกลางนำหน้าภัทยางจะลดลงพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 ควรมีการเช็คเครื่องซึ่งก่อนให้บริการทุกครั้งพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.02 เจ้าหน้าที่ของตลาดกลางควรจะต้องคุณภาพพร้อมทั้งซึ่งนำหน้าภัทยางไปด้วย พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.60 การซึ่งนำหน้าภัทที่ตลาดกลางจะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายได้พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 เมื่อนำข้อมาซึ่งแล้วผู้ซื้อและผู้ขายต้องยอมรับว่านำหน้าภัทยางที่ซึ่งได้เป็นนำหน้าภัทที่ถูกต้องพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 ควรมีตัวแทนเกษตรกรร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อให้เกิดความยุติธรรมในเรื่องของการซึ่งนำหน้าภัทยางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.74

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราด้านความเที่ยงตรงของเครื่องซึ่ง โดยรวมของเกษตรกรชาวสวนยางพาราในเรื่องนี้ พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นในระดับสูง เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านความเที่ยงตรงของเครื่องซึ่ง โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 (ตารางที่ 11)

ตารางที่ 11 ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง

ความคิดเห็นด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
1. เครื่องชั่งควรผ่านการตรวจสอบจากกระทรวงพาณิชย์	68 (52.3)	47 (36.2)	2 (1.5)	11 (8.5)	2 (1.5)	4.29	0.97	
2. พ่อค้าท้องถิ่นใช้เครื่องชั่งที่มีมาตรฐานเชื่อถือได้	22 (16.9)	18 (13.8)	20 (15.4)	36 (27.7)	34 (16.9)	3.32	1.43	
3. เครื่องชั่งน้ำหนักทั่วไปมีมาตรฐานเหมือนกับเครื่องชั่งระบบคอมพิวเตอร์	19 (14.6)	30 (23.1)	17 (13.1)	48 (36.9)	16 (12.3)	3.09	1.30	
4. เจ้าหน้าที่ของตลาดกลางเท่านั้นที่เป็นผู้ชั่งและควบคุมการชั่ง	39 (30.0)	61 (58.0)	10 (7.7)	13 (10.0)	2 (1.5)	3.98	0.96	
5. เมื่อนำยางมาชั่งน้ำหนักที่ตลาดกลางน้ำหนักยางจะลดลง	8 (6.2)	14 (10.8)	25 (19.2)	66 (50.8)	17 (13.1)	3.54	1.05	
6. ควรมีการเช็คเครื่องชั่งก่อนให้บริการทุกครั้ง	48 (36.9)	60 (46.2)	6 (4.6)	9 (6.9)	7 (5.4)	4.02	1.09	

ความคิดเห็นด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
7. เจ้าหน้าที่ของตลาดกลางควรจะคัดคุณภาพยางพร้อมกันซึ่งเจ้าหน้าที่ยกยางไปด้วย	34 (26.2)	44 (33.8)	24 (18.5)	23 (17.7)	5 (3.8)	3.6	1.16	
8. การชั่งน้ำหนักที่ตลาดกลางจะช่วยลดความขัดแย้งระหว่างผู้ซื้อและผู้ขายได้	41 (31.5)	70 (53.8)	4 (3.1)	14 (10.8)	1 (0.8)	4.05	0.92	
9. เมื่อนำยางมาชั่งแล้วผู้ซื้อและผู้ขายต้องยอมรับว่าน้ำหนักยางที่ชั่งได้เป็นน้ำหนักที่ถูกต้อง	42 (32.3)	69 (53.1)	7 (5.4)	11 (8.5)	1 (0.8)	4.08	0.96	
10. ควรมีตัวแทนเกษตรกรร่วมเป็นคณะกรรมการเพื่อให้เกิดความยุติธรรมในเรื่องของการชั่งน้ำหนักยาง	41 (31.5)	49 (37.7)	17 (13.1)	11 (8.5)	12 (9.2)	3.74	1.25	
รวม						3.77	1.10	

2.4 ความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยางเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับ ความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง ของเกษตรกรชาวสวนยางในหัวข้อ รายได้ที่ได้รับจากการขายยางเพิ่มมากขึ้นหลังจากมีตลาดกลางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.21 ท่านคิดว่าท่านมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคมมากขึ้นพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 ตลาดกลางยางพาราช่วยให้ท่านมีความรู้ในเรื่องเกี่ยวกับยางดีขึ้นพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.28 เมื่อมีปัญหาเรื่องยางท่านมีความสบายใจเพราะมีนักวิชาการและแหล่งข้อมูลจากตลาดกลางช่วยแก้ปัญหาให้ท่านพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.00 ท่านมีความสุข สบายใจและมีความเป็นอยู่ดีขึ้นหลังจากมีตลาดกลางพบว่า เกษตรกรชาวสวนยางส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านนี้ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.10

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ด้านคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพาราโดยรวม ของเกษตรกรชาวสวนยางในเรื่องนี้พบว่า เกษตรกรชาวสวนยางพาราส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในระดับสูงเกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.10 (ตารางที่ 12)

ตารางที่ 12 ระดับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราด้านคุณภาพชีวิตหลังมีตลาดกลางยางพารา

ความคิดเห็นด้านคุณภาพชีวิต หลังมีตลาดกลางยางพารา	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย	SD
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)	เห็นด้วย (ร้อยละ)	ไม่แน่ใจ (ร้อยละ)	ไม่เห็น ด้วย (ร้อยละ)	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง (ร้อยละ)			
1. รายได้ที่ได้รับจากการ ขายยางเพิ่มมากขึ้นหลัง จากมีตลาดกลาง	44 (33.8)	74 (56.9)	7 (5.4)	5 (3.8)	0 (0.0)	4.21	0.71	
2. ท่านคิดว่าท่านมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางสังคมมาก ขึ้น	28 (21.5)	75 (51.7)	18 (13.8)	6 (4.6)	3 (2.3)	3.92	0.86	
3. ตลาดกลางยางพาราช่วย ให้ท่านมีความรู้ในเรื่อง เกี่ยวกับยางดีขึ้น	55 (42.3)	64 (49.2)	5 (3.8)	5 (3.8)	1 (0.8)	4.28	0.78	
4. เมื่อมีปัญหา เรื่องยางท่าน มีความสบายใจเพราะมี นักวิชาการและแหล่งข้อ มูลจากตลาดกลางช่วยแก้ ปัญหาให้ท่าน	42 (32.3)	62 (47.7)	10 (7.7)	16 (12.3)	0 (0.0)	4.00	0.95	
5. ท่านมีความสุขกายสบาย ใจและมีความเป็นอยู่ดีขึ้น หลังจากมีตลาดกลาง	43 (33.1)	64 (49.2)	16 (12.3)	7 (5.4)	0 (0.0)	4.10	0.82	
รวม						4.10	0.82	

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่มีผลต่อตัวแปรตาม (การทดสอบสมมติฐาน)
 ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านลักษณะส่วนบุคคล เศรษฐกิจและสังคม ความรู้ความ
 เข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราที่มีผลต่อความคิดเห็นของเกษตรกรชาวสวนยาง
 เกี่ยวกับการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา โดยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรม
 สำเร็จรูปในการวิจัยทางสังคมศาสตร์คือ Statistical Package for the Social
 Sciences/SPSS PC⁺ เป็นสถิติการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple
 Regression Analysis)

ตารางที่ 13 แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม พบว่า
 ตัวแปรตามมีความสัมพันธ์กับระดับการศึกษา (x_2) มากกว่าตัวแปรอื่นๆ ความรู้ความเข้าใจใน
 การดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา พบว่า มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในอันดับรองลงมา
 ส่วนตัวแปร x_4 x_3 x_1 x_7 x_8 x_5 มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามในอันดับที่รองลงมาตามลำดับ
 โดยตัวแปร x_4 x_3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรตาม ส่วนตัวแปร x_1 x_7 x_8 x_5 มีความสัมพันธ์
 ทางลบกับตัวแปรตาม

ตารางที่ 13 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระทั้งหมดกับตัวแปรตาม

	Y	X1	X2	X3	X4	X5	X6	X7	X8
Y	1.000	-.345	.685***	.060	.118	-.105	-.183	-.217	.561***
X1		1.000	-.412	-.023	.001	.201	.036	.172	-.199
X2			1.000	.078	.161	-.163	-.112	-.226	.418
X3				1.000	.932	-.105	-.052	-.140	.140
X4					1.000	-.145	-.088	-.215	.186
X5						1.000	.375	.235	-.103
X6							1.000	.462	-.060
X7								1.000	-.116
X8									1.000

หมายเหตุ Y = ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

X1 = อายุของเกษตรกร

X2 = ระดับการศึกษาสูงสุด

X3 = ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา

X4 = รายได้รวมในรอบปีที่ผ่านมา

X5 = การใช้บริการตลาดกลางยางพารา

X6 = การแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องตลาดกลางยางพารา

X7 = พฤติกรรมการรับรู้ข่าวสาร

X8 = ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

เมื่อวิเคราะห์ดู ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระทั้งหมด กับตัวแปรตาม

(Correlation matrix) ดังแสดงในตาราง 13 เปรียบเทียบเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระด้วยกันพบว่า ส่วนใหญ่แล้วตัวแปรอิสระมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในระดับต่ำ ถึงปานกลางตามเกณฑ์วัดระดับความสัมพันธ์ของบุบผา (มปประ:148) สำหรับค่าสัมประสิทธิ์ของ X3 กับ X4 ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .932 ถือว่ามีความสัมพันธ์สูง ซึ่งอาจจะทำให้เกิดปัญหา Multicollinearity ซึ่งจะทำให้ค่า R^2 เปลี่ยนไปได้ ทางแก้คือตัดตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์ตัวแปรตามก็น้อยกว่าออก ในที่นี้คือระหว่าง X3 (ขนาดพื้นที่ปลูกยางพารา) ซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์เท่ากับ .060 แล้วจึงนำตัวแปรที่เหลือ 7 ตัวไปทำการวิเคราะห์ใหม่ (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระที่ไม่มีปัญหาเรื่อง Multicollinearity กับตัวแปรตาม

	Y	X1	X2	X4	X5	X6	X7	X8
Y	1.000	-.345	.685***	.118	-.105	-.183	-.217	.561***
X1		1.000	-.412	.001	.201	.036	.172	-.197
X2			1.000	.161	-.163	-.112	-.226	.418
X4				1.000	-.145	-.088	-.215	.186
X5					1.000	.375	.235	-.103
X6						1.000	.462	-.060
X7							1.000	-.116
X8								1.000

หมายเหตุ	Y	=	ความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา
	X1	=	อายุของเกษตรกร
	X2	=	ระดับการศึกษาสูงสุด
	X4	=	รายได้รวมในรอบปีที่ผ่านมา
	X5	=	การใช้บริการตลาดกลางยางพารา
	X6	=	การแลกเปลี่ยนความรู้ในเรื่องตลาดกลางยางพารา
	X7	=	การรับรู้ข่าวสาร
	X8	=	ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

เมื่อตัด X3 ออก แล้วนำตัวแปรอิสระที่เหลือมาวิเคราะห์ใหม่ ปรากฏว่ามีตัวแปรอิสระ 2 ตัวคือ X2 (ระดับการศึกษา) และ X8 (ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา) เช่นเดิม ที่มีนัยสำคัญทางสถิติกับตัวแปรตามคือความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราที่ระดับ 0.01 (ตารางที่ 14)

ตารางที่ 15 การวิเคราะห์ถดถอยพหุความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลาง
ยางพาราแบบขั้นตอน

DEPENDENT VARIABLE..... Y
VARIABLE (S) ENTERED ON STEP NUMBER..... X₂

MULTIPLE R .68512
R SQUARE .46939
ADJUSTED R SQUARE .46524
STANDARD ERROR .67187

ANALYSIS of VARIANCE	DF	SUM OF SQUARE	MEAN SQUARE
REGRESSION	1	51.11246	51.11246
RESIDUAL	128	57.77985	.45141

F = 113.22969 Significant F = .0000

VARIABLES IN THE EQUATION

VARIABLE	B	SE B	BETA _r	T	Sig T
X ₂	.764628	.071857	.685117	10.641	.0000
(Constant)	2.443115	.132648		18.418	.0000

VARIABLES NOT IN THE EQUATION

Variable	Beta In	Partial	Tolerance	T	Sig T
x ₁	-.075282	-.094170	.830263	-1.066	.2885
x ₄	.007468	.010118	.974016	.114	.9094
x ₆	.006827	.009248	.973542	.104	.9172
x ₈	-.107206	-.146250	.987483	-1.666	.0982
x ₇	-.064987	-.086902	.984808	-.983	.3275
x ₈	.332256	.414355	.825239	5.131	.0000

ตารางที่ 16 การวิเคราะห์ถดถอยพหุความคิดเห็นของเกษตรกรต่อการดำเนินงานของตลาดกลาง
ยางพาราแบบขั้นตอน

DEPENDENT VARIABLE..... Y
VARIABLE (S) ENTERED ON STEP NUMBER..... X_2

MULTIPLE R .74866
R SQUARE .56049
ADJUSTED R SQUARE .55357
STANDARD ERROR .61388
ANALYSIS of VARIANCE

	DF	SUM OF SQUARE	MEAN SQUARE
REGRESSION	2	61.03269	30.51634
RESIDUAL	127	47.85962	.37685

F = 80.97798   Significant F = .0000

VARIABLES IN THE EQUATION

VARIABLE	B	SE B	BETA	T	Sig T
X_2	.609611	.072274	.546220	8.435	.0000
X_8	.144526	.028169	.332256	5.131	.0000
(Constant)	.522709	.393429		1.329	.1864

VARIABLES NOT IN THE EQUATION

Variable	Beta In	Partial	Tolerance	T	Sig T
x_1	-.064648	-.088807	.712665	-1.001	.3188
x_4	-.033616	-.049602	.810771	-.557	.5782
x_5	.018646	.027730	.810737	.311	.7560
x_6	-.102629	-.153814	.817711	-1.747	.0830
x_7	-.057543	-.084522	.793200	-.952	.3428

จากผลการวิเคราะห์พบว่า มีตัวแปรอิสระ 2 ตัวเท่านั้น ที่มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ดังแสดงในตาราง 17 จากตารางดังกล่าวสามารถอธิบายได้ว่าระดับการศึกษาสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญร้อยละ 46.94 และเมื่อนำความรู้ ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามาพิจารณา จะสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามอย่างมีนัยสำคัญร้อยละ 56.05

ตารางที่ 17 ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุแบบขั้นตอนโดยสรุป

ตัวแปร	R	R ²	R ² _{change}	B	Beta	T
ระดับการศึกษา	.6851	.4694	0.4652	0.6096	.5462	8.435***
ความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา	.7487	.5605	0.5536	0.1445	.3323	5.131***
ค่าคงที่				0.5227		1.329

F 80.978***

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าว จึงสามารถสรุปเป็นสมการถดถอยพหุความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราได้ดังนี้

$$Y = 0.5227 + .1445 (\text{KNOW}) + .6096 (\text{EDUC})$$

(.0282)   (.0732)

ตามตารางที่ 17 แสดงว่า เกษตรกรผู้ปลูกยางพารายังมีระดับการศึกษาสูง และมีความรู้ความเข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในทางบวกมาก เกษตรกรจะมีความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารามาก สามารถอธิบายความผันแปรของความคิดเห็นในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราได้ร้อยละ 56.05 (ค่าของ R^2)

ตอนที่ 4 ปัญหาและความต้องการของเกษตรกรชาวสวนยางตลอดจนข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับวิธีการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา

ปัญหาและความต้องการของชาวสวนยางแบ่งออกเป็น 4 ส่วนดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ปัญหาด้านราคายางที่เป็นธรรมชาติ

เกษตรกรชาวสวนยางได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านราคายางที่เป็นธรรมไว้พอสรุปได้ ดังนี้

1. ราคายางขึ้น ลง อยู่บ่อยๆ จึงทำให้ส่งผลกระทบต่อชาวสวนยาง ในการจำหน่ายยาง เพราะจะทำให้ผู้ขายเกิดความวิตกกังวล
2. รัฐบาลกำหนดราคายางแทรกแซงไว้ต่ำ
3. ผู้ขายไม่ทราบราคายางก่อนนำยางมาขายที่ตลาดกลางยางพารา
4. ปัญหาราคายางผันผวนขึ้น ลง ไม่สม่ำเสมอ ถึงแม้จะเป็นเพราะผลกระทบจากตลาดโลกก็ตาม

ข้อเสนอแนะ

1. ควรตั้งระดับราคายางให้อยู่ในระดับที่เป็นที่พอใจของเกษตรกรชาวสวนยาง ไม่ควรให้ราคายางขึ้นลงบ่อยๆ ควรวางมาตรฐานราคายางเอาไว้
2. การแทรกแซงราคายางของรัฐบาลควรคำนึงถึงราคาสินค้าอุตสาหกรรม อย่าคำนึงถึงเฉพาะต้นทุนการผลิต
3. ตลาดกลางควรแจ้งราคายางก่อนลงยาง กำหนดราคาของยางผันผวนแต่ละครั้งก่อนที่จะทำการประมูลยาง โดยผู้ประมูลต้องตั้งราคาให้สูงกว่าราคามาตรฐานที่ตั้งไว้ในแต่ละวัน
4. ควรจัดมาตรฐานกำหนดราคายางให้คงที่เพื่อรองรับและให้ความช่วยเหลือแก่เกษตรกรชาวสวนยางพารา

ส่วนที่ 2 ปัญหาทางด้านคุณภาพยาง

เกษตรกรชาวสวนยาง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ในด้านคุณภาพยาง ไว้พอสรุปได้ ดังนี้

1. คุณภาพยางบางครั้งขึ้นอยู่กับฤดูกาลผลิต เช่น ในฤดูฝน การกรีดยางทำได้น้อย และลำบาก ยางที่ผลิตได้มีคุณภาพไม่ดีเพราะมีความชื้นสูง
2. เกษตรกรขาดความรู้ในการปรับปรุงคุณภาพยางที่ผลิต
3. เจ้าหน้าที่คัดคุณภาพยางของตลาดกลางจะมองเฉพาะความสวยงามของสี และเชื้อราภายนอกแผ่น แต่ไม่มองถึงความสะอาดภายในเนื้อยาง แผ่นบาง และความชื้น
4. เจ้าหน้าที่คัดคุณภาพยางไม่ค่อยมีความสม่ำเสมอในการคัดคุณภาพ เช่น ถ้าเป็นของพ่อค้าส่วนมาก ยางจะผ่านการคัดเลือกหมด แต่ของเกษตรกรที่นำยางมาน้อยๆ แต่ผ่านการคัดเลือกไม่หมดทั้งที่บางครั้งคุณภาพยางดีกว่าของพ่อค้า

ข้อเสนอแนะ

1. ควรให้มีการผ่อนผันเรื่องคุณภาพในช่วงฤดูฝนบ้าง
2. ควรเปิดบริการ และสาธิตในการผลิตยางให้มีคุณภาพดีขึ้น และการแจ้งให้เกษตรกรทราบโดยทั่วถึงได้
3. ปรับปรุงให้ความรู้เกี่ยวกับคุณภาพยางแก่เจ้าหน้าที่ รับฟังความคิดเห็นของผู้ขายบ้าง และควรให้ความรู้แก่เจ้าของสวนยางพาราขนาดเล็กเกี่ยวกับการปรับปรุงคุณภาพยางแผ่น
4. อยากให้มีความเป็นธรรมเกิดขึ้นให้มากกว่าที่เป็นอยู่ เกษตรกรจะได้มีกำลังใจที่จะปรับปรุงคุณภาพยางให้ดีขึ้น
5. ควรชี้แจงให้ชาวสวนยางทราบเหตุผลว่ายางที่คุณภาพต่างกัน ราคาย่อมแตกต่างกัน เช่นยาง คุณภาพต่ำ ราคาจะไม่ดี ส่วนยางคุณภาพสูงราคาจะดี

ส่วนที่ 3 ปัญหาทางด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง

เกษตรกรชาวสวนยางได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่งไว้พอสรุปได้ ดังนี้

1. เจ้าหน้าที่ชั่งยางไม่ค่อยสนใจเจ้าของยาง
2. การชั่งยางทำอย่างรวดเร็วเกินไป
3. การชั่งน้ำหนักยางจะชั่งติดต่อกันจนหมด อาจเกิดความผิดพลาดด้านความเที่ยงตรงของเครื่องชั่ง
4. บางครั้งน้ำหนักยางที่ชั่งมาจากบ้านกับเมื่อนำมาชั่งที่ตลาดกลางน้ำหนักยางจะลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. ให้การชั่งยางควรเรียกให้เจ้าของยางมาดูด้วย
2. ควรให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการชั่งน้ำหนักด้วย
3. ควรมีการตรวจเช็คความเที่ยงตรงของเครื่องชั่งอยู่เสมอ
4. การชั่งควรให้มีความยุติธรรม และมีมาตรฐานที่แน่นอน

ส่วนที่ 4 ปัญหาด้านอื่น ๆ

เกษตรกรชาวสวนยาง ได้ให้ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพาราในด้านอื่น ๆ ไว้พอสรุปได้ ดังนี้

1. ปัญหาในเรื่องของเจ้าหน้าที่ฝ่ายการเงินมีน้อยเกินไป ทำให้การทำงานซ้ำ เกษตรกรชาวสวนยางต้องเสียเวลาในการรอรับเงิน
2. เกษตรกรชาวสวนยางยังไม่เข้าใจในการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา
3. ปัญหาด้านพนักงานยกยางมีน้อย
4. การจ่ายเงิน จ่ายเป็นเงินสด จึงทำให้ไม่สะดวกในการรับเงิน

ข้อเสนอแนะ

1. ควรเพิ่มเจ้าหน้าที่ทางฝ่ายการเงิน ให้เพียงพอต่อการบริการ
2. ควรมีการประสานงานกับเกษตรกรอำเภอ เพื่อเผยแพร่ข่าวสารข้อมูล วัตถุประสงค์ ของการดำเนินงานของตลาดกลางยางพารา ให้เกษตรกรชาวสวนยาง ได้ทราบและเข้าใจ ในการดำเนินงานมากขึ้นกว่าเดิม
3. ควรจัดให้มีพนักงานยกยาง หรือคนลงยาง โดยผู้ขายจะให้ เป็นค่าจ้างแก่พนักงานยกยาง เพื่อเพิ่มรายได้พิเศษแก่ พนักงานยกยาง
4. ตลาดกลางควรจ่ายเงินทางธนาคาร เพื่อความสะดวกและความปลอดภัยของผู้ขายยาง